

KUSTA: Vuata, mina mõtlen seda asja, et kudas sie ilm omal ajal oli ja kudas nied vihmad ja põuad käisid ja kudas lumi maha tuli, ja mina ütlen sulle, et sie maailmavärk ei ole enam päris õige. Ku mina poisikene olin, sis suvi oli ikke suvi ja talv oli ikke talv ja sügis oli sügis ja kevad kah, oli kevad mis oli ja linnud laulsivad ja akkasid jo märtsi kuus piale ja jaanipäev sie kägu lõppetas ära ajas selle kesvaora kurgusse ja sis oligi lõpp ja suvi kää ja rukkiriäk sie viel vahest priäkus ja ega ta nõnnapalju enam ei prääksund kah ku sie aegast ku rukkis sie õitsema akkas ja vihma tuli kah ja ennem Jaanipäeva tuli ja sis vili kasvas, ja einaaeg oli nii kuum, et ku ommiku võttasid kaare maha ja poisekesed loivad niitja taga kaare laiali, sis õhtast oli ein jo nii kuiv et pane või otsekohe küini ja sõkku kinni, sie oli iesti aegast nii, ku mina olin poisike ja lõin einakaari laiali ja korjasin einakaare alt rästikusi kokku, mis senna päevavarju olid menud magama. Sie oli sial Narva taga Rosma vieres, ja mina, ma ütlen sul, ei ole senna enam tagasi saand sest aegast ku ma sakslastega ära tulim oma emaga ja, tema on nüid ammu surnd, Lüganuse surnuaedas puhkab ja vend August kah oli ühes, ku tulime, aga vend sie Lüganusel küll viel ei ole, elab viel ja tervis on kah ia ainult kaibab, et jalad nied paistetavad õhtast üles ja võttab seda rohtu, mis vererõhu alla lüöb, et nii väga piale ei pressi, ja piad ullust ei aja, nojah, sie vend oli ja õde oli, sie läks muidugist miehele ja elab nüid sial Räppinas, ja piab roosiaida ja mesilaisi kah piab, mina olen sial käind küll ja tian, kudas sial on ja kudas nied naismaadlejad sial maadlesid paberivabriku õue pial sialsamas, kus sie aianduskuoli park on ja järv paisu taga, aga seda nemad mulle sial riäkisivad, sie oli viel vanal ajal ku mina ei olnd viel sündind sial Rosma jõe vieres, kus mina ei ole enam üks kord kah käind, ainult unes olen näid ja sis tulevad keik nied asjad ja inimesed tagasi ja näitavad ennast ja kutsuvad ligi ja mina ei tia mitte, kas nemad on viel elus, või on nemad surnd juba ammu ja ainult sial elavad, kus mina oma une näen ja kutsuvad minu enda juure ja mina tahan menna ka, aga ei taha jälle kah sest mina tian, et küll nemad ikke paljud on surnd küll, ammu sis viel ku sõda käis ja sakslased meid ära tõivad ja nemad jäivad maha ja perast ära viedi Siberisse nigu riäägitasse ja nüid nagu jälle kah riägitasse, Suomemaale, aga nied kes ära suresivad, nemad kutsuvad minu senna oma juure, kus surnd elavad, aga mina senna viel menna ei taha, sest mis ma senna nõnna vara ikke menen, sial saan ma olla viel palju aega maalima otsani, sis ku viimnepäev tuleb ja keik ära kaalutasse ku sie jutt ikke õige on, mis Piibelis riägitasse, aga võib olla õige kah, kes seda tiab, aga küll ma tiada saan, ku

aeg tuleb, aga senna on veel aega ja mina neile kätt mitte ei anna, ku pakkuvad. Nääd mu oma onu tuli minu juure eila üöse ja küsib, et kuda sina Kusta nüid elad ja annab mulle käe ja mina akkan kah andama ja sis tuli mielde, et sie on unes ja onu on ammu jo sial kus surnd elavad ja tahab mulle kättpidi tere anda, et tere tulemast meie ulka ja mina padasin oma käe seljataha ja ei and onule kätt ja nüid mina mõtlen, et kas mina tegin ikke õigest või tegin valesti, sest ükskord ikke tuleb senna menna ja mis onu mulle sis üteleb – mis sa poiss mulle kätt ei andand, ku mina sinule andasin ja peitasid seljataha ära, et kas sul äbi ei ole ja minul on äbi küll, nojah seda ma tahtasin üttelda, et nied ilmad ei ole enam õigest säetud ja talv ei ole kah õige talv enam ja mis sie suvi ongi, täna on küll ilus ilm, aga nied sial sputnikku pial kes televisooris seda ilma siavad, nied on tema nii sõlme kierand et nüid ei saa enam lahti kudagi ja õiget otsa kätte, augu on veel taevasse sisse teind senna kus sie oson välja tuleb, nõnna et kutsu või nied uhvod ja tulnukad appi, sis kah ei saa, ja parem ku nemad ei tulegi, sest sie on jo iast tiada, mis nemad inimestega tievad, kelle ligi võttavad oma taldriku piale, minu õemiehe, sialt Räppina paberivabrikust võttasivad ja tema õde ja õemies viedigi ära ja olivad viis päeva taldriku pial ja...

Madis Kõiv „Kui me Moondsundi Vasseliga kreeka pähkelid kauplesime, siis ükski ei tahtnud osta”